

ÁLLÁSPONT

MAJZIK ATTILA
ÚJSÁGÍRÓ

Véresen komoly

Orbitálisan nagy közhely, mégis igaz: jobb adni, mint kapni. Ha meg vérről van szó, akkor hatványozottan igaz, hiszen azt általában nem karácsonyra vagy szülinapra kapja az ember, hanem valami komoly, akár életveszélyes helyzetben. És ahhoz, hogy legyen mit kapni, adni is kell. Egészen megdöbbenő, de a Vöröskeresztnek naponta ezernyolcszáz véradót kell toboroznia, hogy biztonságos vérkészlet álljon rendelkezésre műtétekhez, baleseti sérültek ellátásához, vérkészítményekre, transzfúzióra szoruló betegek kezeléséhez. Napi ezernyolcszáz önkéntes, az nagyon sok.

Szóval nem árt, ha a véradási hajlandóságra kicsit rásegítünk, így tett a Szegedi Tudományegyetem is, ami az országban elsőként kapta meg a Véradásbarát Felsőoktatási Intézmény címet. Az egyetem több véradást szervez majd, illetve az önkéntes segítségnyújtás népszerűsítésén is

Egyetlen véradással
három betegen
segíthetünk.

tovább dolgoznak. Persze nemcsak ott nyújthatjuk a karunkat, hanem ország-szerte mindenfelé, csak venni kell a fáradságot, hogy egyetlen véradással három betegen segítsünk.

Néha tényleg csak a lustaság, a nemtörődömség a legnagyobb akadály, hogy ezzel az aprósággal segítsünk. Bevallom, én magam is gyarló „nem véradó” vagyok, egy alkalommal azonban már sikerült rávennem magam. Az elején izgultam, de hamar kiderült, nem komoly erőpróba. A „szuri” nem fáj, ha pedig esetleg irtózunk a vér látványától, akkor meg elég, ha nem nézünk oda. Egyébként a véradás a saját egészségünket is szolgálja, hiszen a kötelező tesztek elvégzése után nemcsak a vércsoportunkat ismerhetjük meg, de egyben szűrővizsgálat is. Dobjuk félre a kifogásokat, találkozzunk a következő véradáson!

→ attila.majzik@delmagyar.hu